

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 10 февруари 2012 г. от Noscira, SA срещу решението на Общия съд (седми състав), постановено на 28 ноември 2011 г. по дело T-307/11 — Noscira, SA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-69/12 P)

(2012/C 389/03)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Noscira, SA (представител: A. Sirimarco, advocate)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

С определение от 21 септември 2012 г. Съдът (шести състав) обяви жалбата за недопустима.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto (Португалия) на 18 септември 2012 г. — Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, S.A./Ministério do Ambiente, do Ordenamento do Território e do Desenvolvimento Regional

(Дело C-425/12)

(2012/C 389/04)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto

Страни в главното производство

Жалбоподател: Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, S.A.

Отговорник: Ministério do Ambiente, do Ordenamento do Território e do Desenvolvimento Regional

Преюдициален въпрос

Може ли член 4, параграф 1 от Директива 93/38/ (1) ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 г. и член 14, параграф 1, буква в), подточка i) от същата директива в редакцията след изменението с Директива 98/4/ЕО (2) на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г., както и останалите приложими разпоредби от посочените директиви или приложимите общи принципи на общностното право да се тълкуват в смисъл, че създават задължения за частноправните субекти — концесионери на обществени услуги [в частност за образуване по член 2, параграф 1, буква б) от посочената Директива 93/38/ЕИО], при положение, че посочената директива не е транспонирана от португалската държава в националното право, както и в смисъл, че неспазването на тези задължения може да бъде изтъкнато срещу това образуване концесионер от самата португалска държава в акт, който следва да се счита за изходящ от едно от нейните министерства?

(1) Относно координирането на процедурите за възлагане на поръчки в секторите на водоснабвяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (ОВ L 199, стр. 84).

(2) ОВ L 101, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Landgericht Hamburg (Германия) на 2 октомври 2012 г. — Karin Gawelczyk/Generali Lebensversicherung AG

(Дело C-439/12)

(2012/C 389/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищец и жалбоподател в производството по обжалване: Karin Gawelczyk

Отговорник, включително в производството по обжалване: Generali Lebensversicherung AG

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 15, параграф 1, първо изречение от Втора директива 90/619/ЕИО на Съвета от 8 ноември 1990 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животнозастраховане, относно предвиждането на разпоредби за улесняване на ефективното осъществяване на свободно предоставяне на услуги и за изменение на Директива 79/267/ЕИО (Втора директива за животнозастраховането) ⁽¹⁾, с оглед на член 31, параграф 1 от Директива 92/96/ЕИО на Съвета от 10 ноември 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животнозастраховане и за изменение на Директиви 79/267/ЕИО и 90/619/ЕИО (Трета директива за животнозастраховането) ⁽²⁾, да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредба като член 5а, параграф 2, четвърто изречение от VVG, в редакцията му с Drittes Gesetz zur Durchführung versicherungrechtlicher Richtlinien des Rates der Europäischen Gemeinschaften vom 21. Juli 1994 (Drittes Durchführungsgesetz/EWG zum VAG), съгласно която правото на отказ или на възражение се погасява не по-късно от една година след плащането на първата застрахователна премия, дори ако застрахованият не е бил уведомен за правото на отказ или на възражение?

⁽¹⁾ ОВ L 330, стр. 50.

⁽²⁾ ОВ L 360, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Hamburg (Германия) на 3 октомври 2012 г. — Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt)/Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Дело С-440/12)

(2012/С 389/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt)

Отговорник: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 401 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ (във връзка с член 135, параграф 1, буква и) от нея) да се тълкува в смисъл, че данъкът върху добавената стойност и националният особен данък върху хазартните игри могат да се събират само алтернативно, а не кумулативно?

2. Само при утвърдителен отговор на първия въпрос:

Ако съгласно националните разпоредби при хазартните игри се събира както данък върху добавената стойност, така и особен данък, предвид отговора на първия въпрос кой от двата данъка не бива да се събира — данъкът върху добавената стойност или особеният данък, или решението по този въпрос зависи от националното право?

3. Трябва ли член 1, параграф 2, първа алинея и член 73 от Директива 2006/112 да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална разпоредба или практика, съгласно която при експлоатацията на игрални автомати с печалба данъчната основа се определя като сумата на касата на автомата („каса с електронен брояч“) след изтичането на определен период?

4. Само при утвърдителен отговор на третия въпрос:

Тогава как трябва да се определя данъчната основа?

5. Трябва ли член 1, параграф 2, първа алинея и член 73 от Директива 2006/112 да се тълкуват в смисъл, че като предпоставка за събирането на ДДС данъчнозадълженото лице трябва да може да отрази данъка в цената за получателя на доставката? Ако да, какво трябва да се разбира под възможност за отразяване на данъка в цената? Това включва ли в частност правната допустимост на съответно увеличената цена на стоките или услугите?

6. Само ако според отговора на петия въпрос правната допустимост на увеличената цена е такава предпоставка:

Трябва ли член 1, параграф 2, първа алинея и член 73 от Директива 2006/112 да се тълкуват в смисъл, че разпоредбите, с които се ограничават цената на облагаеми с ДДС стоки или услуги, трябва в съответствие с правото на Съюза да се прилагат така, че определената цена да се разбира не като цена с ДДС, а като цена без ДДС, дори когато това не е изрично предвидено в текста на националните разпоредби за регулиране на цените?